

Terminator & Co

V premislek forumskih razprav smo prejeli konferenčni komentar:

Zarotitveni izganjalci, preganjalci in priganjači

Slovenski katoliški tednik *Družina* je v svoji 10. št. (Ljubljana, 10. 3. 2002) posvetil v rubriki Mladi vali, 12-13. str., prispevke na temo parkeljna in izganjanja hudega duha prispevke: Pričevanje – V krempljih (Pavel, povzetek), Prijateljstvo s hudičem, pogovor s slovenskim eksorcistom p. Andrejem Božičem Ksenija Hočvar, Gabriele Amorth– glavni eksorcist v Cerkv, Tudi Jezus je bil eksorcist (prevod: Ana Reberc), Iz nabiralnika, Hudičevi blagr. Nedeljski dnevnik (Ljubljana, 17.3.2002) objavlja na 22. str. prispevek Branke Jan Izganjalci duhov – Pomoč sodelavcev – Nevarni okultizem. V *Družini* in *Nedeljcu* so objave oblikovane s slikovno podnapisanim gradivom.

Ker gre za oblike katoliških zarotitev v eksorcističnem obredju zoper posedenost obsedenih oseb, je pomembno, da se nekateri histerični pojavi hudega v duhu in iztirjenem vedenju pokažejo kot sicer stvarno pričevanje eksorcitov kot določnih sodobnih inkvizitorjev 21. stoletja, skrbečih za duhovno in duševno zdravje katoliških ali krščanskih oseb. Ker očitno ne gre le za modno muho, o kateri bi poročali javni mediji, ampak za globlji problem učinkovanja vere, upanja in ljubezni v svetu alkoholizma, drog in nasilja, propagandne istospolnosti ter polpornografizacije družb, se kaže tudi pomen antipsihiatrije upravičen, posebej še v delu, ki obravnava iztirjenost, bolezni odvisnosti in vsakršno stisko – od osebne tesnobe ali razvrtosti, blodnje ali znevrotiziranosti do socialno-ekonomske stiske, družinske stiske in nasilja, do telesnih izrazov obsedenosti. Eksorcisti tudi v slovenskih razmerah gotovo pripomorejo k preprečevanju zdrsa v stisko, obenem pa ukrepajo, kjer se pokaže obsedenost s hudim duhom. V razmerah javne prezirljive ignorance do humanističnih in krščanskih ali civilizacijsko-kulturnih in narodnih vrednot, v času vsepočeznega sprenevedanja ali brezobzirnega preigravanja je mogoče uvideti beg iz eksistencialnih stisk in celo iz primarne družine v samouveljavitev ter v zdravo samopodobo, obenem pa tudi zablodele nekatere duše, ki so padle kot padli in uporni angeli. Kljub temu, da ima večina ljudi v stiski obsedenosti karseda majhne možnosti za rešitev, te možnosti vendarle obstajajo, pa naj gre za duhovnost, za otroštvo, mladinsko delikvenco, za starševstvo ali partnerske odnose, za položaj odrinjenih žensk in podobno. V značajski sprijenosti in neolikano naravnani permisivnosti do zla je usmerjena tudi obvezna javna šola, ki kaže na družbene pogoje zla, namreč povesakdanjene in kakor sprejete primitivne hudobije, obenem pa tudi na vzgojno disciplinski sadizem, na šikano ter na zahudičanost odnosov.

Tudi elektronski mediji vrtijo nanizanke o čarovnicah, ki da so prijetne in znajo čarati, večidel je veselo zaigranih bulvark hollywoodskega tipa, npr. *Moja žena je čarovnica*, *Džini*, *Izganjalka hudičev* ipd. Hudobija človeškega srca, ki je sicer skrivnost tudi v javnem občevarju, se kaže navzven v zanemarjanju darov Duha in v odklanjanju krščanstva, posebno še katolištva.- Stroj se je zdel hudičev in po pravici. V očeh vernika pomeni boga vrženega s prestola. - (*Propad Jutrove dežele*, Spengler, Oswald, 1880-1936) -

Kot vse kaže, je področje delikventnega mladostništva, nepravilne vzgoje, družinskega alkoholizma, tiranije staršev, mamilarstva in zasvojenosti z narkomanskim opojem, ob pojavu drugih psihosocialnih in družbenih motenj, ki se aktualizirajo, vse pritegljivejše. V somračje duha lahko zažge tudi žarek luciferstva, ko se je v noči Balkana in Evrope zgodila noč ideoloških čarovnic in vojnih žrecev ali ko so tehno-satanski pobudniki lagodja in ugodja uživali v svoji sado-mazohistični teatraliki in naposled z velenacionalnimi, a militariziranimi ideologemi. Beg pred stvarnostjo je duhovno srhljiv, saj zmaličeni maliki maličijo ne le preprosto pamet in človeško čustvo, marveč vzpostavljajo moč, oblast, discipliniranje – podobno kot se povesakdanjeno dogaja primeroma že v slovenski javni kot obvezno državni šoli.

V tem smislu so se posodobile ničejanstvo sicer slabo dojete in do nerazumnosti prignane nihilistično aktivistične ideje ničejanstva, posebej še je aktualizirana posodobitev **Friedricha Nietzscheja** v delih *Antikrist*, *Onstran dobrega in zlega*, *Somrak malikov*, *Ecce homo*, *H genealogiji morale ali Volja do moči*.

Že antisemitsko wagnerjanska sprevrženost je kazala na mistično naravo protičloveškega in protibožjega zla, ker je bilo sovraštvo čez vse, navzlic papeškim prizadevanjem Z gorečo skrbjo in hkrati zoper komunistično krvavo zlodjevstvo in brezbožno teptanje človekovih pravic. Tudi hiterjanski pristaši 3. rajha in vodja so nacionalno socialistično nemško proletarsko partijnost lumpenproletarizirali do meje kaoidnosti, ko je mistični sij hudobije postal duhovno somračno vodilo. Idejo Nietzschejevega poetično-filozofskega nadčloveka so spremenili v človeško pasemsko ibermenševstvo in brezobzirno vodjevstvo.

Hudič ima v vojnah in rušenju medsebojnih odnosov svojo strašno igro, po kateri ostane tudi še nekaj časa opustošenje.

2

Izzivljanje v brezobzirnosti, oblast discipliniranja

Ko "slovenski duhovnik" kot pater, ki ima zagotovljeno redovniško moč in oblast kaznovanja resorno, deluje kaznovalno do tistega, za katerega meni, da lahko izvršuje prav tak avtoritaren odnos in neusmiljenost, tudi svojo oblast s pristaši v svojem malomestnem okolju izvršuje, lahko počne, dokler mu uspeva, preganjanje dosledno, čeprav zahrbtno. Tako kot v posocialistični slovenski obvezni šoli tovarišice in tovariši s pretiravanji delujejo nad otrokom in proti družini, si izbere tudi pater žrtvenega otroka, da se nad njim po svoje izživlja in ga v znamenje svoje moči ali oblasti tudi "disciplinira" pazniško oziroma krivično kaznuje. Takšen pater lahko kot "slovenski duhovnik" v ljubljansko vasezaprti maniri oblastništva nažene tudi nedolžnega dvanajstletnika s skavtskega zimovanja in ga kot kakšen policaj privede domov, z izgovorom, češ da fantič "ni bil priden". V resnici pa se izkaže, da si je kolektivna skavtska zavest sposodila z vodjevskim patrom kot "slovenskim duhovnikom" označenega otroka in ga spremenila v sebilastno žrtev, ki mora biti kriva vnaprej. Zlodjevska znorelost.

Zdivjanost v okolju takšnega skavtstva je bila nad žrtvenim otrokom ne le nasilna, ampak tudi že človeško in protibožje zaničevalna in mrzlo nevrotično sovražna, na način znanih segregiranj, namreč podobno kot tudi v osnovnošolski slovenski tovarišiji, ki lahko s pretiravanji kaznuje nedolžnega, pa se nikomur zaradi lažnih obdolžitvev ter krivih sumov in pristransko frmuarnih "opominov" nič ne pripeti. Sicer pa: - Uprite se ... in zbežal bo od vas. (Jakobovo pismo (List Jakobov), 4, 7, Sveto pismo nove zaveze)

Brezobzirnost si lahko slovenska tovarišica ali tovariš, podobno kot pater kaznovalno privoščijo, saj vedo, da imajo zagotovljena službena mesta na toplem in vse možno ugodje ob hkratnem vasezalupinjenem in ozkogrudnem, zato krivičnem pristaštvu. - V peklju sem videl sliko hudiča: imel je dolgo belo brado in svetniški sij okrog glave. (Aforizmi od A do Ž, Petan, Žarko, 1929-)

Pri skavtih lahko primeroma nasilni tip obžiga žrtvenemu otroku glavo z vžigalnikom – pa nič, kakor da se ni zgodilo, lahko tepe in zmerja – pa nič, pater s svojimi tovrstne izpade in divjaštvo preprosto ignorira, kaznuje pa za vsako malenkost žrtvenega otroka.

In če na skavtskem sestanku, ki ga vodi "namestnik vodje" zažigajo vžigalice v skavtski sobi, se derejo, preklinjajo, razvrto mečejo stole in se podijo zdivjano na otrok, žrtvenega otroka pa naderejo, ker si je drznil predlagati, naj bi vendar raje molili – si oblast s patrom vred še okrepi svoje pozicije in se spreneveda, da se to ne dogaja.

In če za božič, le za primer neuravnovešenosti, nasilni skavt kakor za šalo, medtem ko izdelujejo Jezuščke iz testa, nalima na svoje Božje detece velikanski falus in se reži ter spodbuja še druge, naj izdelajo na Jezučku velike faluse

– se spet vodjevstvo obnaša, kakor da tega ni. Starši žrtvenega otroka, ki se s tako znorelostjo ne strinjajo, preprečijo, da bi "anonimno" skavtski nasilnež z zunajcerkveno tolpmo predbožično risal penise primeroma na križev pot ali da bi lepili umetne, doma izdelane faluse na razpela. In je kriv ta, ki opozori na motnje, ki presegajo osnovno človeško dostojanstvo, kaj šele otroštvo. - Hudič je hudič, ker misli, da je dober. - (Križa humanizma, Metz, Ramiro de, 1875-1936)

Širjenje ljubezni in zaupanja, ki bi ga moral vzpostavljati in gojiti sicer katoliški pater, tudi če je zoper "katoliš" vero kultiviranega tipa in zoper lastne "frančiškove", bi lahko bilo postavljeno konstitutivno načelno in kot karizma, torej ne le kot sebilastna moč vodjevstva v habitusu in v smislu lastne sebičnosti, ki je zoper nedolžnega otroka in družino, zlasti tedaj, ko je družina preganjana ali v stiski. Verjetno se bo zgodilo, da bo tudi ta moč osebne oholosti Terminatorja prešla, ko odide... Morda kam v dolnje kraje, k novi tifti in k novim štiftarjem, da bo plesal tam...?

Kot vse kaže, je hudičevanje in obsedenost - večna tema...